

Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię

Tytułowe słowa, będące refrenem do śpiewanego dzisiaj Psalmu najczęściej kojarzymy z historyczną homilią św. Jana Pawła II wygłoszoną w 1997 r. na Placu Zwycięstwa w Warszawie. Wtedy papież dwukrotnie powtórzył słowa: *Niech zstąpi*

Duch Twój, a na końcu dodał znamienne: *Tej ziemi!* Dzisiaj, już z perspektywy historii, wiemy, że to krótkie dopowiedzenie papieża miało ogromną moc sprawczą dla późniejszego biegu zdarzeń. Temu krótkiemu wezwaniu papieża skierowanemu do Ducha Świętego zawdzięczamy tak wielkie przemiany, jakie potem dokonały się w naszym kraju, na naszej ziemi. Z jednej strony znaczy to, że Duch Święty jest konkretną Osobą, nie jakimś nieokreślonym zjawiskiem, podmuchem, ale Bożą miłością, która ogarnia człowieka, i że to On jest Panem dziejów. Z drugiej strony oznacza to, jak wielką moc posiada człowiek wzywający potęgi Ducha Świętego. Przecież można Go zlekceważyć, zignorować, zaniechać. Duch Święty jest samą Duszą naszej duszy. Na tej podstawie mówimy o duchowości chrześcijanina, która jest ziemią Ducha Świętego. Jej istotą jest nie tylko umiejętność odróżniania Ducha Świętego od innych duchów, ale także zdolność przyzywania Jego mocy dla siebie, w każdej sytuacji życia. Wołajmy codziennie: *Niech zstąpi Duch Twój na ziemię naszego istnienia.*

[prob.]